

בע"ח (חיפה) 22906-05-25 - יאיר מאירפלד 2.מלון מרום חיפה בע"מ נ' מדינת ישראל

בע"ח (חיפה) 22906-05-25 - יאיר מאירפלד 2.מלון מרום חיפה בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל
בע"ח (חיפה) 22906-05-25

1. יאיר מאירפלד 2.מלון מרום חיפה בע"מ

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בחיפה

[25.05.2025]

כבוד השופט רונה פרסון

החלטה

בפני בקשה לגילוי חומר חקירה, במסגרתה ביקשו המבקשים להורות למשיבה למסור לידיהם את כלל חומרי החקירה הקיימים בתיק פלילי מס' 176/15, תיק שעניינו ניהול עסק ללא רישיון כאשר הסיבה לאי מתן הרישיון היא חריגות בניה. כמו כן, ביקשו להורות למשיבה למסור לידיהם את כלל מועדי הביקורות שנערכו למלון (המבקש 2) בין השנים 1978-1999, את הדו"חות שנערכו בעניין זה ובמיוחד בנושאי תברואה, ואת כלל מועדי כתבי האישום שהוגשו כנגד המלון.

המשיבה התנגדה לבקשה תוך שטענה כי כלל חומר החקירה הרלוונטי הועבר לידי המבקשים, וכי החומר המבוקש אינו חומר חקירה כמשמעותו בחוק. לגבי התיק אליו הפנו המבקשים בקשתם, טענה כי מדובר בתיק שאינו רלוונטי לכתב האישום כאן, שעניינו אי קיום צו שיפוטי, וכי מדובר שם בהליך חלוצי בו ניתן פסק דין כנגד המבקשים במסגרת הסדר טיעון. המציאה את כתב האישום בתיק 176/15, הסדר הטיעון ופסק הדין מיום 4.2.18. עוד טענה כי בגין ההליך שבגינו הוגש כתב האישום כאן, הוגשו ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון וכי בכל הנוגע למסמכי הרישוי והמסמכים מתיק הבניין, טענה כי פתוחה בפני המבקשים הדרך לפנות לקבלת החומרים המבוקשים, אשר הם אינם חומרי חקירה בתיק כאן, לגורמים הרלוונטיים בעירייה. במסגרת הדיון, הסכימו המבקשים כי לגבי תיק התכנון והבניה מכוחו הוצא הצו, קיבלו את כלל חומר החקירה, והבקשה צומצמה לתיק 176/15 ודו"חות פיקוח משנת 1978.

דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה ושמעתי את טענות הצדדים בפניי, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

עמדת המוצא היא כי זכותו של נאשם לעיין בחומר החקירה שבידי המאשימה, בנוגע לאישום נגדו מעוגנת בסעיף 74(א)(לחסד"פ, זכות רחבה היא וכרוכה בזכות לחירות ובזכות להליך הוגן (בש"פ 6507/09 קצב נ' מדינת ישראל (13.9.2009) וההפניות שם). רוחבה משתרע אל מעבר ל"גרעין הקשה" של ראיות התביעה וכולל גם ראיות "השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום במשמע" (בש"פ 3377/10 עדוי נ' מדינת ישראל (17.5.2010) והאסמכתאות הנזכרות שם).

עם זאת, כפי שנקבע בפסיקה לא אחת, אין היקפה של זכות העיון אינסופי ומוחלט. "אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר חקירה" ראיות, שהרלוונטיות שלהן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית..." (בג"צ 233/85 אל-הוזייל נ' מדינת ישראל, פד"י לט(4) 124, 129). המבחן החל בהקשר זה הוא מבחן הרלוונטיות של החומר לאישום. כך, לא ייחשבו כ"חומר חקירה" חומרים אשר בית המשפט סבור כי אינם אלא חלק מניסיון ספקולטיבי של ההגנה לאתר חומר שיסייע לנאשם בהגנתו. בית המשפט לא ייתן ידו למסע דיג ועל ההגנה להראות כי הבקשה לעיין באותו חומר מסוים נשענת על נקודת אחיזה ממשית (בג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים, פד"י נז(4) 625, 635).

בענייננו, ביחס לתיק 176/15, עולה מטענת המבקשים כי הם מבקשים לעיין בחומר, אשר אינו מצוי בידי המשיבה במסגרת תיק זה, חומר אשר אינו מהווה חלק מחומר האריות כאן אלא הוא חלק מחומר ראיות בתיק אחר בו הורשעו המבקשים במסגרת הסדר טיעון, וגזר הדין ניתן בחודש פברואר 2018, ומכאן שמדובר אף בגזר דין חלוט. מטעונו המשיבה אף עולה כי העבירות המיוחסות למבקשים בהליך הנוכחי, שעניינן אי קיום צו שיפוטי, אינן מבוססות על פסק הדין שניתן באותו הליך בשנת 2015. עוד יש לציין כי המבקשים היו מיוצגים באותו הליך קודם, ואף הודו בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון.

אשר לטענת המבקשים כי מדובר בתיק רלוונטי לתיק כאן מאחר שכתב האישום שם הוגש בגין ניהול עסק ללא רישיון עסק עקב חריגות בתחום התכנון והבניה, כאשר לטענתם הם ביצעו ההתאמות הנדרשות והמחלוקת כיום היא לגבי ההיתר, הרי שככל שהמבקשים מחזיקים בידם היתרים או תוכניות אשר לטענתם מאיינים את טענת המשיבה כי הצו קויים, הרי שיוכלו להביא טענותיהם וראיותיהם בפני המותב אשר דן בתיק העיקרי.

ביחס לדו"חות הפיקוח משנת 1978, מתגובת המשיבה עולה כי מדובר בחומר אשר אינו מצוי בידה, ואף אינו מהווה חומר חקירה כמשמעותו בחוק, ובידי המבקשים פתוחה הדרך לפנות לגורמים הרלוונטיים בעירייה לצורך קבלת אותם חומרים ככל שקיימים.

לאור האמור, לא מצאתי כי חומר הראיות אשר היווה חלק מתיק 176/15 לגביו הוגשה הבקשה עסקינן, עולה כדי חומר חקירה כמשמעותו בחוק ועל כן מצאתי לדחות את הבקשה. המזכירות תעביר העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ה, 25 מאי 2025, בהעדר הצדדים.